

Menzátor Héresz Attila lesz a nép ellensége Komáromban

színház szerk.

2017. február 02. csütörtök, 17:11

A színművész alakítja a fürdőorvost a Komáromi Jókai Színház A nép ellensége előadásában. Koltai M. Gábor rendező osztja meg a gondolatait.

A teátrum ma este mutatja be Ibsen darabját a hatalom és a hatalom alatt élők természetéről.

Egy kisvárosi orvos rádöbben, hogy a helyi fürdő forrásai mérgezetek, és látogatóit súlyos fertőzés veszélyezteti, hacsak nem építik át a fürdőt ellátó vízvezetékrendszert. A fürdő azonban a város legfőbb bevételi forrása: erre épül a lakosság nagy részének jövedelme és a helyi politikai elit hatalma. Az átalakítások sok pénzbe kerülnek, ezek végrehajtásához be kéne zárni a fürdőt, ami a nyári szezon és a választási kampány küszöbén képtelenségnek tűnik - ami a történetet illeti.

Ibsen 1882-es darabját egy újságban megjelenő rendőrségi hír nyomán írta. Hasonló, korrupciós ügyek hírével naponta találkozunk a médiában. De mi áll egy ténszerű történet mögött az emberi viszonyok szintjén? Milyen a hatalom természete? Mi az igazság, amikor azt egymásnak ellentmondó tényezők alakítják? Ibsen drámája azzal az általános, mégis éles kérdéssel szembesít, hogyan érdemes élnünk – áll a színlapon.

Koltai M. Gábor, az előadás rendezőjének gondolatai:

A politika és a sajtónyilvánosság hasonlóan feszül egymásnak vagy fekszik össze, mint 1882-ben, de másképpen értesülünk róla; az elhallgatásra ítélt ügyek előbb-utóbb felbukkannak az interneten, a mozifilmek és a tévésorozatok pedig minden színdarabnál részletesebb képet festenek a korrupció és a politikai manipulációk természetéről, miközben réges-rég cinikus meggyőződésünkké vált, hogy semminek nincs semmilyen következménye, a „demokrácia” címkéje alatt úgylis mindenki azt tesz, amit akar, amíg van elég pénze és hatalma érdekei érvényesítéséhez.

Menzátor Héresz Attila

Miről szólhat ez a 19. századi történet egy megváltozott világban?

Mindenekelőtt arról, hogyan veszünk részt a mindenkori rendszerben, és mivé változtatnak minket percenként meghozandó döntéseink. Meddig megyünk el igazságunk védelmében? Hol végződik a szakmai hitelesség vagy éppen a közérdek pragmatikus képviselője, és hol kezdődik a horzsolts önérzet háborúja saját integritása védelmében?

Haszonélvezői vagyunk a hatalomnak, harcos ellenzéke, vagy épp azzal hengegünk, hogy nem érdekel minket a politika, de mindegyik szerepben döntéstől döntésig éljük az életünket, ehhez igazodva rendezzük újra és újra a számunkra meghatározó értékeket, szakma, család, előrejutás, morál, nemzet fogalmait.

Már túl vagyunk azon az életkoron, amikor azt hisszük, ezek a fogalmak kompromisszum nélkül összeegyeztethetők, megéltük az illúzióvesztés, a fiatalkori ideák megfakulásának pillanatát, már nem vagyunk olyan biztosak abban, hogy az az ember vagyunk, akinek annak idején látni szerettük volna magunkat. A gyerekeinkre gondolunk, akik még előtte vannak ennek a pillanatnak; arra hivatkozunk, hogy nekik építjük a jövőt, olyan felnőttek próbálunk lenni, akik majd mintaként szolgálnak számukra, és persze szeretnénk őket anyagi biztonságban tudni. Látjuk, hogy ezek sem mindig összeegyeztethető fogalmak, és itt is döntéseket kell hoznunk.

Fabó Tibor és Menszátor Héresz Attila

A szereplők nagy része sűrített döntéshelyzetbe kerül a történet során. Térfelet és szerepet választ, hőssé, áldozattá, lázadóvá, vesztesé, nyertessé válik. A valódi tét nem az, hogy a darab szereplői sikerrel járnak-e, hanem az, hogy mivé válnak e folyamat során. A rendszert egyébként sem lehet lebontani, mert nemcsak a nagybetűs Hatalom működteti, hanem a közös érdek.

Mindenki megtalálja benne a maga morálisan megnyugtató szerepét; a kocsma-ellenzékiek, a fenyegetés alatt fejet hajtó újságírók, akik azért a végsőig kitartottak, a csendben cinikussá váló idealisták, a történelmi tapasztalatokon edződött realisták, a mi kis mindenkori, országfüggetlen, partiképes és nagyhangú ellenzékünk, amelyik minden cigarettafüstös lakásban, minden forradalomtól átlelkesített szerkesztőségben, minden tüntetésen kiáll az igazság mellett, csak éppen a falig nem megy el. A fal persze, ezt tudjuk, áttörhetetlen és lebonthatatlan. És akkor mi marad? Mi marad annak, aki a végsőig elmegy, mindent kockáztat és mindent elveszít, beleértve önmagát? És mi marad a győztesnek, aki a hatalom megtartása érdekében mindent beáldozott?

Fabó Tibor, Holocsy Krisztina és Menszátor Héresz Attila
Nincsenek egyszerű és könnyen azonosulható válaszok. A színháznak, ezt sokan leírták már, a bonyolult és nem feltétlenül megválaszolható kérdéseket kell föltennie.

Az előadás főbb szerepeiben Menszátor Héresz Attila, Holocsy Krisztina, Bárdos Judit, Bandor Éva, Fabó Tibor, Olasz István és Tóth Károly látható. A díszlet és a jelmezek Szalai Sára tervei alapján készültek, dramaturgként és a szöveg színpadra írásában Varga Anikó segítette a rendező, Koltai M. Gábor munkáját.

A nép ellensége a február 3-ai bemutatót követően február 4-én, 5-én, 9-én, 10-én, 11-én, 14-én és 15-én látható a Komáromi Jókai Színházban.

